

at sjerne dem; man bør ikke tilstede, at Politiet blander sig i Sager, som ikke vedkomme det. Her tale vi nu om Brandpoliti, men der er mange andre Slags Politi, som med allerstørste Glæde og Fornøielse, naturligtvis efter bedste Overbeviisning, ville blande sig i Sager, som ikke vedkomme dem. Jeg skal her kun tillade mig at nævne Sundhedspolitiet; det er nu et Politi, som er i Mode, og som man derfor vistnok kan frygte for vil overskrive sin Grændse, det vil sige den sande og naturlige Politigrændse. Jeg veed, at den ærede Justitsminister, som jo ikke er tilstede i aften, hans Blads vil derimod indtages af den meget ærede Indenrigsminister, ikke holder af denne Indskrænkning af Lovens Omraade; men det kan jeg aldeles ikke fatte. Det forekommer mig, at den meget ærede, humane Justitsminister, som aabenbart har meget Mere i sig af en human Justitsminister end af en egentlig Politiminister, maatte være meget glad og tilfreds med, at Loven blev indskrænket til det Omraade, hvor den egentlig behøves. Det forekommer mig, at Justitsministeren ikke alene i dette Tilfælde, men i mange andre lignende, kunde have megen Hjælp, naar han i Tilfælde, hvor den underordnede Politimyndighed vilde, om jeg saa tør sige, spore ham frem i Politiretning, kunde paaberaabe sig, at det ikke nyttede noget at komme med Sligt, da Rigsdagen ikke vilde gaae ind derpaa, idet den viser al overbæren Politivigtighed tilbage. Jeg kalder det en Politivigtighed, og det mener jeg ikke kan modbevise mig, at det er, naar en Frihed, der ikke i nogen tænkelig Maade indskrænker andre Menneskers Frihed, begrænses alene for at bringe et Slags Orden i Tingene; thi det er egentlig kun det, man gjør. Man siger, at hvis man vil undtage saadanne Bygninger, selv naar de ere større, faaer Loven kun et meget lille Omraade. Det kan gjerne være, men naar Loven faaer det Omraade, den behøver, er det jo nok. Hvis Situationen var saaledes, at Loven kun kunde finde Anvendelse paa 2, 3, 10, 20 Bygninger, og den der var nødvendig, ja saa var den der nødvendig og der anvendelig; men derfor var der dog ingen Grund til, ja det vilde jo ligefrem være urimeligt, naar der laa 1000. Bygninger, hvorpaa

den ikke var anvendelig, da at anvende den paa dem. Det er af det Slags Urimeligheder, der fremtræde, naar man efter med stort Besvær at have tilvejebragt en eller anden Ting og saa finder, at der ikke er stort Brug for den, da bruger den paa urette Sted. Det er, ligesom om man, naar man havde kjøbt Medicin, og Vedkommende imidlertid var bleven rask, saa vilde sige: Ja nu er den engang kjøbt, nu er det bedst, at hele Familien sluger den. Det er ikke noget rigtigt Princip; jeg troer endog, saa, at det er et farligt. Jeg har ikke det Mindste imod, at mit Endringsforslag falder; men paa den anden Side kan jeg ikke tage det tilbage; thi det skal staae fast, at her idetmindste have Nogle protesteret imod den uberegtigede Omsiggeiben af Politimyndigheden, og Andet er det ikke her. En meget æret Rigsdagsmand, som jeg ellers staar i et meget godt Forhold til, anmodede mig intorges om at tage mit Endringsforslag tilbage, idet han sagde: Det fremtræder dog som en aabenbar Ubillighed, at store Herregaarde, der ere assurerede for 50 og maaskee 100,000 Rb., skulde være frie for denne Gene, medens en By, som maaskee ikke er mere værd, skal være den underkastet. Jeg siger hertil, at det er en Misforstaaelse af det hele Forhold; thi det kommer ikke an paa Assurancen. Grunden til, at den store Herregaard skal være fri for den Gene, som Byen skal være underkastet, er den, at Herregaarden ligger i so Le ret; den kan brænde og ikke brænde; det kommer ingen Anden ved; det gjør ingen Anden Skade. I den sammenbyggede By derimod, som maaskee kun har en Tredebeel af Herregaardens Værdi, tilhøre de enkelte Huse enkelte Mænd, og de kunne ikke være tjente med, at Naboen bygger paa en Maade, som er brandfarlig. Hvis man siger, at det er farligt for Assurancesforeningerne, saa svarer jeg, at dette er ingen Assurancelov; det kommer Ingen ved, om Assurancen taber eller ikke. Finder den større Assurance, der bestyres af Regjeringen, at det er nødvendigt eller fordeelagtigt for at forhindre Brandskade, at indføre disse Forsigtighedsregler, kan den meget let bestemme, at den ikke tegner Assurance for Nogen, som ikke underkaster sig Lovens Bestemmelser. Jeg veed